

Cirkevné školy v maturite bodujú

Maturanti z cirkevných škôl prevyšujú znalosťami svojich rovesníkov. V tohtoročných maturitných testoch predbehli študentov zo štátnych aj súkromných škôl. Vyplýva to z výsledkov, ktoré tento týždeň spracoval Štátny pedagogický ústav. Cirkevné školy skončili takmer vo všetkých predmetoch nad priemerom. Napríklad v slovenčine v B úrovni bol celoslovenský priemer 60%, ale cirkevné školy mali 67% úspešnosť.

„Vysvetľujem si to tým, že máme nižší počet žiakov v triedach. Učiteľ sa im môže venovať individuálne,“ povedala riaditeľka Evanjelického gymnázia na Tupolevovej ulici v Bratislave Darina Kafková. V triede majú najviac 23 študentov, v štátnych bratislavských gymnáziách je ich okolo 36. Kafková si tiež myslí, že cirkevné školy viac spolupracujú s rodičmi.

Celkovo boli všetci stredoškôlaci lepší v slovenčine ako v matematike. V matematických príkladoch mali študenti v ťažšej A úrovni 60% úspešnosť. Písomky zo štátneho jazyka písali po prvý raz, náročnejší test vyplnili priemerne na 71%.

Slabšie boli v slovenčine národnostné školy, zvládli ju asi na 60%.

Podľa riaditeľky Gymnázia s vyučovacím jazykom maďarským vo Veľkom Mederí Zuzany Véghovej je dôvodov viacero. Okrem náročnosti skúšania, ktorú zvolil minister školstva za SNS Ján Mikoš, je to aj spôsob, akým sa slovenčina učí. „Ak chceme maďarské deti naučiť dobre po slovensky, musíme sa sústrediť najmä na konverzáciu. Testy majú písomnú formu, na ktorú sú žiaci menej zvyknutí,“ dodala.

Medzi najlepších patrili maturanti v Prešovskom kraji, vynikli najmä v slovenčine. Po anglicky najlepšie vedia Bratislavčania a Trnavčania. Vo väčšine predmetov boli výsledky slabšie ako vlani.

„V tomto ročníku bolo viac priemerných maturantov ako výborných,“ myslí si šéf Asociácie štátnych gymnázií Pavel Sadloň. Poukázal na to, že menej študentov ako po minulé roky napísalo testy bezchybne. Podľa Vé-

ghovej úroveň detí z roka na rok klesá. „Učím už 32 rokov, ide to rapidne dole,“ konštatovala. Véghová tvrdí, že najhorší ročník práve nastupuje do škôl. „Bolo to poznať na prijímačkách, žiaci majú obrovské problémy porozumieť čítanému textu,“ spresnila. Podľa Véghovej je to preto, že kým spoločnosť napreduje, učebné osnovy nedovolia pedagógom učiť moderne.

Maturanti písali štátne testy zo slovenčiny, matematiky a cudzích jazykov. Národnostné školy mali písomky aj z maďarčiny a ukrajinčiny. Študentov o desať dní ešte čakajú ústne skúšky.

Výsledky maturít

* slovenský jazyk, A úroveň - 71,3%, B úroveň - 60,3%

* slovenský jazyk, (národnostné školy), A úroveň - 64,4%, B úroveň - 56,3%

* angličtina, A úroveň - 70,5%, B úroveň - 61,9%

* nemčina, A úroveň - 73,1%, B úroveň - 52,9%

* matematika, A úroveň - 60,2%, B úroveň - 54,5%

Zuzana Petková, PRAVDA, 10.5.2008

Arcibiskup Zvolenský odsúdil holokaust

Bratislavský arcibiskup jednoznačne odsudzuje porušovanie ľudských práv.

Bratislavský arcibiskup Stanislav Zvolenský jednoznačne odsudzuje porušovanie ľudských práv ktoroukoľvek osobou alebo režimom. Zároveň vyjadril solidaritu obetiam holokaustu.

Pre TASR tak reagoval na otvorený list Občianskej iniciatívy Nechceme sa prizerať.

Iniciatíva vznikla v reakcii na zádušnú omšu za prezidenta slovenského štátu Jozefa Tisa, ktorú celebroid arcibiskup Ján Sokol.

Zvolenský pripomenul, že sa na zádušnej omši nezúčastnil.

Občianska iniciatíva túto omšu odsúdila. Taktiež plánovala obom arcibiskupom poslať otvorený list.

Iniciatíva vyjadruje solidaritu s obeťami holokaustu. Nie sú jej ľahostajné ani ostatné obeť totálneho režimu vojnovnej Slovenskej republiky v rokoch 1939 - 45.

SME, 12.5.2008

Žiadajú Slovensko o záujem

Slováci žijúci v Chicagu sa sťažujú na nezáujem materskej krajiny. Za oceánom sa snažia zachovať si slovenskú kultúru, no nemajú možnosť počúvať slovenské rádio a nefungujú ani obchodné vzťahy. Ide pritom o štvrtmiliónovú komunitu.

Toto nie sú zábery z festivalu vo Východnej, ale z festivalu v Chicagu. V meste mrakodrapov sa spomínalo na Slovensko. Aj keď z neho mnohí odišli, zabudnúť nechcú. Dôkazom je aj najmladšia generácia už amerických Slovákov. Ani plynulý prechod z angličtiny do slovenčiny deťom nerobí problém. Slovensko sa však o štvrtmiliónovú komunitu v Chicagu príliš nezaujíma. Na rozdiel od Čechov, či Poliakov najbližší slovenský konzulát je aj vo Washingtone.

Alojz Jurčík, americký Slovák: „Keby si nás začala všímať aj viacej

slovenská vláda a nadviazali sa obchodné styky so Slovenskom, lebo my tu nemáme nič, ani len minerálku, len jedno pivo Zlatý bažant, aj to dováža Poliak.“

Svetské pôžitky však nie sú jediné, čo Slovákom chýba.

Alojz Jurčík, americký Slovák: „Sme duševne hladní, duševne hladní, potrebovali by sme slovenských kňazov.“

Ján Sokol, arcibiskup: „Tu je slovenský kostol a tam je kňaz, ktorý je pôvodom Slovák. Je pravda, že nevie už slovensky, ale nemôžeme ho vykopnúť.“

Počas festivalu otvorili aspoň prvú slovenskú knižnicu. Slováci však dúfajú, že z domova toho budú mať do budúca ešte oveľa viac.

Dominika Lukáčová
TV Markíza, 19:00, 11.5.2008

Historik, teológ a Matúšov efekt

Pri interpretácii moderných dejín sa časť slovenských historikov a kňazov dlhodobo izoluje na „ostrove falšných presvedčení“. Za mnohých spomeňme historika a teológa Milana Ďuricu či trnavského arcibiskupa Jána Sokola. Ide o neutíchajúcich obhajcov slovenského štátu a jeho fašistického prezidenta Jozefa Tisa.

Pre túto dvojicu je príznačný spôsob prezentovania kontroverzných tém novodobej slovenskej histórie. Hlásanie ich absolútnych právd badať v ustavičnom, opakujúcom sa vzorci radikálneho správania so značnými spoločenskými dôsledkami.

Do popredia sa preto tlačí jedna zo základných otázok. Ako je možné, že ľudia s historickým či teologickým vzdelaním dlhodobo konajú bez rozmyslu a uváženia? Zopár vysvetlení sa priam núka.

Psychológovia pozorujú u vzdelaných ľudí takzvaný Matúšov efekt, ktorým vysvetľujú (ne)schopnosť kumulovať a zvyšovať vlastnú výhodu pri nadobúdaní informácií a nových poznatkov. V praxi to napríklad znamená, že vedci, ktorí dokážu objektívne, otvorene a kriticky skúmať danú oblasť, majú dominantné postavenie v počte pravdivých zistení. Presne takto zvyšujú svoju výhodu pri získavaní a zhodnocovaní ďalších nových poznatkov.

Naopak, túto výhodu strácajú vedci, ktorí nie sú ochotní alebo schopní takto myslieť.

Aj napriek objektívnym dôkazom a novým skutočnostiam majú tendenciu vracat' sa k vlastným, pôvodným presvedčeniam.

V ich prípade nejde ani tak o odkrývanie holých faktov či nových dôkazov v prospech skúmanej oblasti, ale - ako upozorňujú psychológovia - títo ľudia so značnou racionálnou silou skôr konštruujú dôkazy, aby nemuseli meniť svoje pôvodné presvedčenie.

Výroba dôkazov pre pokoj v duši

Takto je možné stretnúť vzdelancov, ktorých odborné názory sú odtrhnuté od reality tak extrémne, že predpokladať absenciu zdravého rozumu sa zdá byť celkom na mieste. Ide napríklad o vzdelaných historikov popierajúcich holokaust.

V súvislosti s konštrukciou dôkazov v prospech nemennosti svojho pôvodného presvedčenia podrobili

Milana Ďuricu za publikáciu *Dejiny Slovenska a Slovákov* nevidanej kritike viacerí kolegovia historici.

Popredný historik Ivan Kamenec, ktorý sa venuje skúmaniu moderných dejín Slovenska, napríklad skonštatoval, že Ďuricova kniha nie je faktografická a že v jej záveroch prevláda xenofóbia a nacionalizmus. Kamenec ďalej uviedol, že práca sa priam hmýri skreslenými údajmi. Mnohé fakty sú podľa neho vybrané podľa ideologického kľúča. V záujme koncepcie sa mal autor dokonca znížiť k deformovaniu a falšovaniu verejne dostupných historických dokumentov.

Kniha *Dejiny Slovenska a Slovákov* bola v roku 1996 distribuovaná na školy ministerstvom školstva, ktoré v tom čase viedla ministerka Eva Slavkovská nominovaná Slovenskou národnou stranou. A Historický ústav Slovenskej akadémie vied zároveň ostro deklaroval výhrady k faktografickému, terminologickému a koncepčnému spracovaniu knihy. Ministerstvo školstva aj pod tlakom Európskej únie nakoniec neodporučilo používať knihu ako učebný materiál v školách.

Pravda je to, čomu sa verí

Bývalý disident, katolícky kňaz a intelektuál Anton Srholec na adresu trnavského arcibiskupa v roku 2001 poznamenal, že Ján Sokol na svoju funkciu jednoducho nedorástol. O tom, že sa Srholec nemýlil, svedčí aj najnovšia skutočnosť: V bratislavskom kostole Blumentál odslúžil Sokol 18. apríla zádušnú omšu za prezidenta fašistického slovenského štátu Jozefa Tisa.

Po úvodnej ceremónii Jána Sokola predstúpil pred zaplnený kostol historik Milan Ďurica, ktorý Tisa vychválil ako kňaza aj politika. Nezabudol zapakovať, že Tiso nenesie zodpovednosť za tisíce deportovaných Židov, Rómov či iných politických väzňov do koncentračných táborov. Ďurica pod rúškom vedy vytrhol postavu autoritárskeho prezidenta Jozefa Tisa z dobového kontextu fašistického slovenského štátu. Oslobodzuje ho od zodpovednosti za zlo, ktoré preukázateľne vykonal.

Zdá sa však, že nemennosť svojho „vedeckého“ presvedčenia nedokázal Milan Ďurica podrobiť tvrdým zákonom racionálnej argumentácie a logi-

ky na pôde akademického výskumu, a tak svoje absolútne pravdy prichádza účelovo kázať do kostolov. Inými slovami, Ďurica svoje ciele nedosahuje svetskými nástrojmi klasickej vedy, ale duchovnými nástrojmi náboženskej viery.

Napokon, len tak môže vzniknúť nekritický totem fašistického prezidenta Jozefa Tisa.

Takto sa Tisova „nevina“ za desaťtisíce vyvraždených ľudí stáva v miestnych pohostinstvách predmetom „pivných právd“ a iných nezmyslov. Historik navyše stavia mladú vedeckú historiografiu tejto krajiny na úroveň sociálnej teológie. Pravda o najtemnejších stránkach moderných slovenských dejín sa v bežnej spoločnosti má stať čímisi, čomu v Ďuricovom podaní majú ľudia slepo a nekriticky veriť.

Memento

Priznám sa, že v prípade týchto dvoch pánov neviem dostatočne posúdiť, v čom spočíva naozajstná príčina nemennosti myslenia a pôvodných presvedčení o Jozefovi Tisovi. Isto však nie je náhoda, že mená Milana Ďuricu a Jána Sokola v súvislosti s Tisom ustavične ospevujú na internetových stránkach krajne pravicového zoskupenia. Arcibiskup Sokol (aj zástupcovia Matice slovenskej) navyše už dlhší čas požehnáva stretnutia vyholených mužov a žien v čiernych uniformách.

V uvedenom prípade spoločenské konanie tejto dvojice možno pokojne nazvať exhibicionizmom, ktorého hnacím motorom je silná fixácia na ideológiu, dobre maskovaná postavením historika, vedca a teológa. Toto je len jedna z viacerých príčin, ktorá neraz u vzdelaného človeka spôsobuje neschopnosť či nemožnosť posunúť sa ďalej v objektívnom bádani a poznaní a / alebo v rozpoznávaní a porozumení racionálnych súvislostí.

Psychológovia nazvali Matúšov efekt (pozorovaný u ľudí s nemennosťou pôvodných presvedčení) príznačne podľa úryvku z Evanjelia svätého Matúša: „Lebo každému, kto má, bude dané a pridané, kto nemá, tomu bude zobraté aj to, čo má.“

***

Možno stretnúť vzdelancov, ktorých názory sú také odtrhnuté od reality, že predpokladať absenciu zdravého

rozumu sa zdá byť na mieste.

Exhibicionizmus, ktorého hnačím motorom je silná fixácia na ideológiu, neraz spôsobuje neschopnosť posunúť sa ďalej.

Vlado Rafael

Vyštudoval sociálnu prácu na Pedagogickej fakulte UK, doktorát z pedagogiky získal v jej Ústave humanitných štúdií. Pôsobí v mimovládnom sektore. **PRAVDA, 10.5.2008**

Latinčina na webe

VATIKÁN spustil internetovú stránku v latinskom jazyku.

Oficiálna internetová stránka Svätej stolice spája zdanlivo nespojiteľné - moderné technológie so starým jazykom. Na www.vatican.va

va teraz nájdete sekciu Sancta Sedes, ktorá obsahuje texty v latinčine. Tá sa pridala k doterajším šiestim jazykom na vatikánskom webe.

V minulosti však práve latinčina v katolíckej cirkvi dominovala. Až v posledných desaťročiach sa dostávala do úzadia a aj vo Vatikáne sa teraz bežne komunikuje po taliansky a anglicky.

Pápež Benedikt XVI. je však horlivým zástancom dávneho jazyka vzdelancov a presadzuje používanie latinčiny. **(bar)**

Plus jeden deň, 12.5.2008

Stručne

Obdiv a pohoršenie zároveň vzbudili slová poľského premiéra Donalda Tuska, ktorý sa v rozhovore pre týždenník Newseek priznal, že fajčil marihuanu. Okrem iného zaspomínal aj na to, ako v mladosti protestoval proti katolíckej cirkvi a nebránil sa alkoholu. Premiérova verejná sved' vyvolala v prevažne katolíckej krajine rôznorodé reakcie. **(čtk)**

Britský premiér Gordon Brown neprijme tibetského duchovného vodcu dalajlámu počas jeho májovej návštevy Londýna vo svojom úrade. Namiesto toho sa s ním stretne v londýnskom sídle arcibiskupa z Canterbury. Táto diplomatická kľučka má podľa všetkého zabrániť priamej konfrontácii s Čínou. **(čtk)**

PRAVDA, 13.5.2008

Nový arcibiskup u primátora

Nový bratislavský arcibiskup - metropolit Stanislav Zvolenský včera z rúk primátora Andreja Ďurkovského prevzal symbolické kľúče od mesta. Sídлом arcibiskupa je Bratislava od marca po tom, ako pápež Benedikt XVI. zriadil samostatnú Bratislavskú arcidiecézu.

Primátor a arcibiskup sa dohodli na spolupráci. V materiálnej rovine bude podľa arcibiskupa potrebovať cirkev ako vlastníci niektorých historických pamiatok v meste pomoc a podporu pri ich rekonštrukcii. Uvažuje sa aj o sprístupnení ďalších budov patriacich cirkvi. **(sita), SME, 14.5.2008**

Zmluva o výhrade vo svedomí

Podpredseda parlamentného výboru pre ľudské práva František Mikloško si myslí, že Slovensko je pripravené podpísať zmluvu so Svätou Stolicou o výhrade vo svedomí. Túto otázku, pre ktorú padla druhá vláda Mikuláša Dzurindu by mohla znovu otvoriť petícia. Od roku 2005 sa an nej vyzbieralo vyše 100 000 podpisov. Hovorí František Mikloško.

František Mikloško, poslanec KDĽH: „Ja si myslím, že tá petícia by mala otvoriť celú tú problematiku, mala by nejakým spôsobom teda

osvetliť a ozrejmiť a potom si viem predstaviť že dáme vládnej koalícii odporúčanie aby niečo konala v tomto smere. Pretože prakticky je to predposledná zmluva aby sme sa mohli zaradiť medzi kultúrne národy, ktoré jednoducho tieto vzťahy so Svätou Stolicou majú ...“

Podľa poslanca Františka Mikloška je zmluva o výhrade vo svedomí úplne štandardná a umožní niektorým ľuďom aby v istých citlivých otázkach ostali sami sebou.

Rádio Slovensko, 08:00, 13.5.2008

Homosexuáli: Sporné adopcie

Homosexuálni jednotlivci si zrejme budú môcť aj na Slovensku adoptovať deti. Oporu majú v Európskom súde pre ľudské práva. Ak by neuspeli na slovenských súdoch, Štrasburg by im mal vyjsť v ústrety. Ten napríklad vo francúzskom prípade rozhodol, že homosexuáli, ktorí žiadajú o adopciu dieťaťa, nesmú byť diskriminovaní.

Rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva pobúrilo niektoré slovenské organizácie. Zbierajú podpisy a svoj protest chcú adresovať Rade Európy.

Marek Nikolov, o.z. Pastor bonus: „Adopcia detí homosexuálmi nie je tým prirodzeným miestom, kde by mali byť deti vychovávané a vedené.“

Na Európsky súd sa môžu obrátiť homosexuáli, ktorí neuspeli na vnútroštátnych súdoch. Verdikt zo Štrasburgu znamená, že homosexuálnym jednotlivcom sa nesmie odoprieť právo na adopciu detí z dôvodu ich sexuálnej orientácie.

Marica Pirošíková, zástupca SR pre ESĽP: „Ak by ale vnútroštátne orgány v inom členskom štáte Rady Európy nerešpektovali by spôsob, akým apli-

koval článok zakazujúci diskrimináciu hrozí, že budú voči ich postupu podané sťažnosti do Štrasburgu.“

Na Slovensku si môže dieťa adoptovať aj jednotliviec. Neskúma sa pritom jeho sexuálna orientácia. Ak by sa však k homosexualite verejne priznal, stáva sa nevhodným adeptom. Názory na takúto výchovu dieťaťa sa rôznia.

Zuzana Kusá, sociologička, Sociologický ústav SAV: „Pre zdravý citový vývoj dieťaťa je dôležité, aby vyrastalo v prostredí citovo vrúcnom. Intímni život rodičov je skutočne sekundárnou záležitosťou.“

Jozef Mikloško, Úsmev ako dar, Spoločnosť priateľov detí z DD: „Dieťa potrebuje aj otca, dieťa potrebuje aj matku. A keď homosexuálny jednotlivec toto odmieta, tak samozrejme nie je vhodný ako náhradný rodič.“

Adopcia dieťaťa len u jedného registrovaného partnera je povolená v Dánsku, Fínsku, Nórsku a v Nemecku. Najliberálnejšie zákony sú napríklad vo Veľkej Británii a v Španielsku. Tie umožňujú adopcie homosexuálnymi párami rovnako, ako u klasických rodín. **STV, 19:30, 13.5.2008**

Bratislavský arcibiskup Stanislav Zvolenský zareagoval na otvorený list občianskej iniciatívy

Bratislavský arcibiskup Stanislav Zvolenský zareagoval na otvorený list občianskej iniciatívy. Vyjadril solidaritu obetiam holokaustu, na ktorú podľa občanov nedávno zbudol jeho kolega Ján Sokol.

Sokol v Bratislave odsúdil zádušnú omšu za prezidenta vojnového štátu Jozefa Tisa. Podľa signatárov iniciatívy Nechceme sa prizerat', šlo o verejnú slávnostnú bohoslužbu, ktorá urazila obe vtedajšieho totalitného režimu. Arcibiskup Zvolenský sa omše, ktorú slúžil trnavský arcibiskup Sokol v jeho diecéze, nezúčastnil.

Jozef Haľko, hovorca bratislav-

ského arcibiskupa Stanislava Zvolenského: „Porušovanie ľudských práv ktoroukoľvek osobou alebo režimom opakovane a jednoznačne odsudzuje a obetiam holokaustu vyjadruje svoju solidaritu.“

Haľko nechcel komentovať otázku, či sa slávnostné omše za Tisa budú v Bratislave opakovať. Signatári iniciatívy vnímajú vyhlásenia arcibiskupa pozitívne. Malo by priniesť ďalšiu diskusiu a otvorený postup voči všetkým, ktorí do spoločenského života vnášajú neznášanlivosť, extrémizmus a iné krajné pozície. **Sergej Danilov**

Rádio Expres, 12:00, 12.5.2008

Chce prejsť peši 1600 kilometrov

Pán Štefan Sališ z Likavky pri Ružomberku sa rozhodol vycestovať do Vatikánu. Na jeho ceste by nebolo nič zvláštne, keby nechcel absolvovať viac ako 1600 kilometrov pešo.

Pán Štefan už má za sebou jeden podobný výkon. V minulosti prešiel 900 kilometrov do Santiaga di Compostela.

Štefan Sališ: „Takže ma to hodne inšpirovalo a vlastne človek spoznáva sám seba, spoznáva svoje duchovné stránky a človek zistí čo všetko vlastne k životu potrebuje.“

Na púť sa pripravuje asi mesiac a 6. júna by mal vyraziť. Na samotnú cestu nepotrebuje veľa, jeden pár topánok, ktoré zoderie a asi 15 kilogramový batoh.

Štefan Sališ: „Určite zo začiatku začnú byť nejaké malé pľuzgieriky, potom z toho budú väčšie pľuzgieriky a nakoniec z toho budú krva-

vé pľuzgieriky, takže človek bude mať dosť problémov zrobiť nejakú chôdzu.“

No napriek tomu sa nemieni vzdať. Púť do Vatikánu by mu mala trvať 40 až 45 dní za predpokladu, že denne prejde asi 40 kilometrov. Spávať bude pod stanom a so sebou si zoberie asi 20 tisíc korún.

Štefan Sališ: „No a naspäť ako pôjdem? Na peši určite nie.“

Ešte síce nevie akým spôsobom sa dostane domov, ale ako tvrdí, je to v božích rukách.

Štefan Sališ: „Tak som to robil vlastne aj v Španielsku. Tam vlastne som to zistil až po týždni. Čím viac som nad tým uvažoval, tým ma viac bolela hlava.“

Cieľom cesty pána Štefana nie je len spoznávať nové krajiny, ale chce ju obetovať aj za duše v očistci.

Dominik Kianička, TV Markíza,
19:20, 12.5.2008

Bratislavský arcibiskup má kľúče od mesta

BRATISLAVA - Nový bratislavský arcibiskup - metropolita Stanislav Zvolenský - včera z rúk primátora Bratislavy Andreja Ďurkovského prevzal symbolické kľúče od hlavného mesta. Primátor mu ich odovzdal so slovami, že by bol rád, keby pomohli otvoriť duchovné brány srdca veriacich. Arcibiskup sľúbil, že pre Bratislavčanov bude slúžiť viac omší.

Primátor a arcibiskup sa dohodli aj na vzájomnej spolupráci. **(sita)**

Plus jeden deň, 15.5.2008

Spor o „genetické“ interupcie

Rázštep pery, či Downov syndróm, to sú choroby, ktoré vznikajú pri genetickom poškodení plodu. Takéto tehotenstvá bolo možné podľa osobitnej vyhlášky umelo prerušiť do 24 týždňov od počatia. Zákon o interupciách však dovoľuje interupcie len do 12. týždňa. Ministerstvo zdravotníctva chce preto zmeniť vyhlášku na zákon. Odporcovia interupcií sú proti.

Profesorka Mária Šustrová sa venuje výskumu Downovho syndrómu 30 rokov. Hovorí, že pri vhodnej starostlivosti môžu viesť pacienti s týmto ochorením takisto ako aj ľudia, ktorí sa o nich starajú uspokojivý život.

Mária Šustrová, profesorka Slovenskej zdravotníckej univerzity: „Pozrite sa, tu je mladá spisovateľka s Downovým syndrómom, ktorá už napísala tri romány.“

Silvia Horváthová, hovorkyňa ministerstva zdravotníctva: „Dôvodom na prípravu tohto legislatívneho návrhu bol nález Ústavného súdu, ktorý konštatoval nesúlad tejto právnej normy s ústavou.“

Oľga Pietruchovej a Jana Tutkovej reprezentujú na Slovensku rozdielne pohľady na interupcie. Prvá hovorí, že novelu treba prijať, inak by neboli interupcie pri genetickom poškodení plodu vôbec regulované. Druhá chce zákon o interupciách úplne zrušiť.

Oľga Pietruchovej, predsedníčka združenia Možnosť voľby: „Sú to rodičia, v konečnom efekte vlastne tá matka, ktorá sa potom o to dieťa stará, a preto nikto nemá právo vlastne jej vnucovať akékoľvek rozhodnutie, pretože je to jej zodpovednosť, je to vlastne jej telo.“

Telefonuje Jana Tutková, hovorkyňa kampane Právo na život: „Nenarodené dieťa možno zabiť ako kedysi otroka. Aj otrokári tvrdili, že tí, čo nechcú otroka, nech nebránia iným. Ako legálne otrokárstvo treba zrušiť aj legálne potraty.“

Novelu zákona o umelom prerušení tehotenstva chce ministerstvo zdravotníctva predložiť na rokovanie vlády najneskôr do konca júna tohto roka. Potom by mal o nej rokovať aj parlament.

Rado Igaz
TV Markíza, 19:00, 11.5.2008

Pápež pred súd?

KENTUCKY - Hlavu katolíckej cirkvi možno čaká vypočúvanie. A to v súvislosti so sexuálnym zneužívaním detí americkými kňazmi. Benedikta XVI. (81) chce predvolať advokát William McMurry. Ten zastupuje troch mužov, ktorí tvrdia, že vrcholní činitelia katolíckej cirkvi mohli predísť rozsiahlemu pedofilnému škandálu. Definitívny verdikt zrejme vynesie až Najvyšší súd USA.

Podľa McMurryho o celej kauze má najviac informácií práve Benedikt XVI.

Skôr ako sa stal pápežom, totiž stál na čele vatikánskych inštitúcií, ktoré boli zapojené do vyšetrovania škandálov. Sám však veľmi neverí, že Svätého Otca dostane pred súd. Dôvodom sú vek aj zdravotný stav. **(tasr, pol)**

Nový čas, 14.5.2008

Pápež kritizoval interrupcie

RÍM. Benedikt XVI. ostro vystúpil proti zákonu, ktorý v Taliansku od roku 1978 dovoľuje ženám potraty do 90 dní od začiatku tehotenstva. Pápež povedal, že zákon devalvuje hodnotu ľudského života. Pravicoví politici pápeža podporili, ľavica jeho slová označila za zasahovanie cirkvi do politiky. **(toh), SME, 14.5.2008**

STRUČNE Z DOMOVA

- Ministerka práce, sociálnych vecí a rodiny SR Viera Tomanová v dňoch 6. -7. mája 2008 navštívila Vatikán.

- Podpredseda Výboru NR SR pre ľudské práva, národnosti a postavenie žien František Mikloško si myslí, že Slovensko je pripravené podpísať zmluvu so Svätou stolicou o výhrade vo svedomí.

- Pražského arcibiskupa Miloslava Vlka (75) nedelňu popoludní hospitalizovali v nemocnici pre celkové vyčerpanie.

Šport, 13.5.2008

Vatikán to povedal i nepovedal

Arcibiskup Gianfranco Girotti v rozhovore pre vatikánsky denník L'Osservatore Romano povedal, že „Boha urážate nielen krádežami, rúhaním sa alebo túžbou po vašej susede, ale taktiež ničením životného prostredia, morálne spornými vedeckými experimentmi alebo génovými manipuláciami“. Tak pomenoval moderné smrteľné hriechy. „V skutočnosti je dnes oveľa dôležitejšie dávať si pozor na hriechy ako kedykoľvek predtým,“ konštatoval G. Girotti.

Existenciu nového zoznamu hriechov Vatikán oficiálne nepotvrdil, ale ani sa od výrokov „zhovorčivého“ arcibiskupa nedištancoval. Znalci katolicizmu tvrdia, že ak niečo povedia ľudia, ktorí majú v hierarchii kleru vysoké postavenie, tak to platí - bez ohľadu na oficiálne potvrdenie. A arcibiskup G. Girotti je jeden z najbližších spolupracovníkov pápeža, popredný expert Vatikánu na oblasť hriechov a pokánia. „Predsedá“ jednému zo súdnych tribunálov pápežskej kúrie - Apoštolskej penitenciárie. Pae-nitentiaria Apostolica rieši sporné otázky svedomia a svedného tajomstva, udeľuje rozhrášenie, milosť, dišpenzy a odpustky. Tradičné smrteľné hriechy, ako ich cirkev určila pred zhruba tisícpäťsto rokmi, sú súkromné, týkajú sa individuálne konkrétneho človeka. Hriechy 21. storočia vyjadrujú viac relácie jednotlivca a spoločnosti. „Svojím spôsobom je potrebné týmto hriechom venovať väčšiu pozornosť - ako napríklad závisť, ktorou človek škodí predovšetkým sám sebe. Pod vplyvom globalizácie ide dnes hlavne o veľký spoločenský vplyv konania jednotlivca,“ zdôraznil G. Girotti v rozhovore. Arcibiskup si tiež myslí, že ľudia by mali zabrániť tomu, aby extrémne bohatstvo

vlastnilo len niekoľko ľudí a odsúdil narastajúce spoločenské a ekonomické rozdiely medzi bohatými a chudobnými, ktoré „majú za následok neúnosnú sociálnu nespravodlivosť“. „Najnebezpečnejšou zónou pre dušu modernej doby“ sa podľa vatikánskej autority stal nedostatočne kontrolovaný svet biotiky. „Nemôžeme si dovoliť nechať bez povšimnutia porušovanie základných aspektov ľudskej prirodzenosti formou genetickej manipulácie a experimentov, ktorých výsledky sa dajú len ťažko predpovedať a kontrolovať,“ povedal arcibiskup. Vatikán je proti výskumu kmeňových buniek a dôsledne varuje pred negatívnymi dôsledkami klonovania ľudí. Sedem smrteľných hriechov je v katolíckej tradícii už od čias sv. Jána Kasiána (+ r. 430). Status dôležitosti majú najmä od pontifikátu pápeža Gregora I. Veľkého, ktorý viedol cirkev v rokoch 590 až 604. Ide o hriechy, ktorých následkom je strata večného života. V protiklade k týmto siedmim hriechom kresťanské učenie stanovuje sedem cností: pokoru, mierumilovnosť, cudnosť, dobroprajnosť, striedmosť, čínorodosť a štedrosť. Kritici nepovažujú „zoznam hriechov 21. storočia“ za zásadnú inováciu. Všetky tieto takzvané nové hriechy sa podľa nich dajú zatriediť aj podľa pôvodnej klasifikácie alebo kombináciami jednotlivých hriechov. Napríklad genetická modifikácia a vedecké experimentovanie na ľuďoch v rozpore s etikou a tiež i znečisťovanie životného prostredia vrah pramien z pýchy a z nedostatku pokory, nenásytnosť po peniazoch charakterizujú ako kombináciu, v ktorej sa stretávajú lakomstvo, pýcha a závisť.

ČTK, Reuters, Aktuálne.sk, SME.sk
Profit, 14.5.2008

Pravidlá pre potraty sa nemenia

BRATISLAVA. Poslanci nesúhlasili s novelou interrupčného zákona, ktorú predložili poslanci KDĽH. Ich návrhu nepomohlo ani to, že ho presadzovala aj poslankyňa HZDS Ľudmila Mušková. Poslanci žiadali, aby lekár musel ženu informovať o rizikách interrupcií, a poučiť ju o iných možných riešeniach. **(r), SME, 15.5.2008**

ZA DROGY môže samota

MODLITBA POMÁHA, ALE LIEČI UŽ IBA NÁSLEDKY NEKONTROLOVANÉHO BIZNISU S EUSKOU ZÁVISLOSŤOU

Tu žije dvanásť chlapov? Spýtate sa očarene po vstupe do čistej a upravenej miestnosti s poschodovými posteľami. Komunita Cenakolo pred pol rokom na Slovensku otvorila prvý komunitný dom. Na pomoc narkomanom, alkoholikom, gamblerom či iným strateným mladým ľuďom. Užívanie drog sa objavilo aj medzi novo definovanými smrteľnými hriechmi. Ako na utrpenie, ktoré spôsobujú sebe i iným, s odstupom času hľadajú sami narkomani?

Maroš má 33 rokov. Každá jeho veta nesie zažitú skúsenosť. Je milý, úprimný, priateľský a otvorený. Nerobí mu problém rozprávať o svojom živote, o modlitbe či meditáciách v kaplnke. Pred šiestimi rokmi stelesňoval grázla.

„Tu sa učíme, že čo bolo predtým, je jeden príbeh a toto je druhý,“ hovorí. Okolo domu nebehá žiaden bachar či psychiatri. Sami sú si najlepšími doktormi. „Sme tu feťáci a s feťákmi. Keď príde chalan z ulice a skúsi na mňa niečo hrať, môže oklamať doktora. Ale nie mňa - ja poznám tú hru. Hral som ju so ženou a s rodinou celé roky.“ Bývalý narkoman závislý od tvrdých drog a bitkár z prvých línií trnavských hooligans je v komunite päť a pol roka. Kým sa neotvoril dom na Slovensku, žil v Chorvátsku a v Slovinsku.

BUDUJÚ SAMI. Dom pár kilometrov za dedinou je stále vo výstavbe. Sami chalani si ho budujú. Jediné miestnosti, ktoré dokončili, sú spálňa a kaplnka. Prázdnotu, ktorá nastala skoncovaním s drogami či inými ťažkými závislosťami, museli niečím zaplniť. „Priorita číslo jeden je stretnúť Boha. Učíme sa tu čítať evanjelium. Vzkriesiť, čo bolo mŕtve,“ vraví. Vnútri dvaja chalani nahadzujú stierku. „Tu bude kuchyňa,“ predstavuje Maroš ďalšie plány. Vonku sa rýľuje v záhrade, ďalší chlapci čosi majstrujú okolo kôlne. Vždy chodia vo dvojiciach. „Aby neboli osamelí. Mnohým z nich sa začali problémy už v detstve. Utekali do izby, za počítač, pretože boli sami. My sa rozprávame o všetkom, čo máme v srdci. Aby sa

zo samoty nestal spôsob úteku.“ Komunitu Cenakolo založila talianska sestra Elvíra Petrozziová. Jej zmyslom je vracať týchto ľudí späť do života cez priateľstvo, vzťah k práci či modlitbu. Komunita pôsobí v 15 krajinách. Podobne i slovenský dom má kozmopolitnú štruktúru - okrem Slovákov sú tu Nemci, Taliani, jeden Poliak a Škót. Hovoria medzi sebou po taliansky. Každý z nich má iný príbeh. Jedného naháňali policajti, ďalšieho rodičia vyhodili z domu. „Ja som prišiel preto, že som došiel na koniec - nemohol som ďalej. Bol som zničený a znechutený,“ tvrdí Maroš.

Úmyslom komunity je vytvárať tvorivé dielne a aktivity, aby dosiahli čo najvyššiu sebestačnosť pri zaobstarávaní potrieb pre život v komunite. Časť prostriedkov na existenciu tvoria dary priateľov a podporovateľov. I čerstvý slovenský dom pomaly začína produkovať. Obďaleč sú už polička s vysadenou zeleninou. Na väčšom poli vedľa plánujú pestovať zemiaky. Maroš verí, že časom by mohli pribudnúť i zo dve kravy.

KAMUFLÁŽ. Reťaz Marošových problémov siaha do obdobia strednej školy. „V treťom ročníku začala tráva. To je predsa naturálne, to sa môže - vravel som si. Žiadna ihla a tvrdé drogy,“ spomína. Tak vydržal niekoľko rokov. „Lenže aj tu platí, že ak si si predtým trávu zapálil raz za týždeň, zrazu si ju zapáliš ráno, na desiatu, obed. Potom je to pre teba málo a zostaneš prázdny. Prestať sa nedá, nemáš to čím vyplniť. Musíš ísť na niečo silnejšie.“

S tvrdými drogami začal v osemnástich. Vtedy ho už vyhodili zo školy a začal pracovať. S dievčaťom, s ktorým sa vzali, mali spolu dieťa. Začalo sa preňho niekoľko simultánných životov. „Všade som bol niekým iným a niečo som hral. Po futbale som bol prvý, čo išiel do bitky. S inými kamarátmi som fetoval. Fetovať a potom sa ísť bit' - to nejde dohromady. Doma som bol manžel a otec. A pred každým som bol niekto iný. Stále som niečo zatajoval, maskoval, hral.“ Prvý moment, keď chcel seknúť s drogou, nastal pred deviatimi rokmi. Prestrelil a takmer to neprežil. „Bol to silný moment, naozaj

som chcel prestať. Na druhý deň som dal v práci výpoveď, lebo tam to išlo vo veľkom. Doma som mesiac krízoval, ani som nevychádzal z domu. O dva mesiace som zase padol. Musíš niečo brať, inak si prázdny. A prázdnota spôsobuje depresie.“

„Keď som s drogami začínal, bolo to niečo nové. Veľa priateľov, veľa zážitkov - veľa života. A skončil som úplne prázdny, zničený, sklamaný, sám vo svojom byte. Rodina a všetci ľudia okolo boli zrazu preč. Lebo každého som okradol a miliónkrát som ublížil. Ráno som sa zobudil a nemyslel som na nič iné, iba kde vezmem prvých tristo korún, aby som sa vôbec mohol postaviť s posteľou, aby som sa netriasol. A potom som mal v hlave už len to, ako zožením ďalšie. Aby som mohol fungovať - lebo ten deň je dlhý. Musíš ho prejsť, aby si večer zaspal. A ráno zase zháňal.“

Do komunity však prišiel až o štyri roky neskôr. Požiadal o pomoc rodinu. „Moja matka sa celé roky za mňa modlila. Pomohli mi i moje sestry a kňaz. Vždy je najdôležitejšia rodina.“

V INOM SVETLE. Maroš sa so svojím životom napokon vyrovnal. Poprosil ženu, syna a rodinu o odpustenie. „Odpustili mi asi ešte predtým, ako som sa ich spýtal,“ tvrdí, ale dodnes mu je ľúto, že preňho trpeli. „Pre mňa bolo ťažké odpustiť sám sebe, keď som sem prišiel. Vždy som mal rád svojho syna a ženu. Ale pre feťáka nie je láska dost' silná na to, aby prekonala túžbu po drogách. Nemohol som si povedať, že si nedám, pretože mám rád syna. Je to silnejšie ako všetko. Feťák nemá prekážky či zábrany. Ak ho zavriete na 13. poschodie, zlezie po hromozvode. Predať snubný prsteň, vykradnúť synovi športkasku, zobrať mu retiazku z prijímania a predať to za pol gramu heroínu, za nič, je to najľahšie.“

„Potom prídeš sem a začneš žiť iné veci. Začneš žiť pravdu, odpustenie, priateľstvo, počúvať svedomie, modliť sa a rozmýšľať. Všetko začneš vidieť v inom svetle, s čistými očami hľadáš na to, čo si urobil. To je šok, ako keď dostaneš kladivom. Pri prvom kontakte s ľuďmi z komunity som nemohol uveriť. Dostal som do

dvojice anjela strážneho, ktorý býval narkoman. Tu bol spokojný, šťastný, usmiaty, pokojný, s iskrou v očiach a chuťou do života. Pomáhal mi. Nie preto, aby robil niečo za mňa, ale aby mi ukázal, že som dôležitý. Po tom všetkom, čo som urobil, ako som všetkých blízkych sklamal.“

RANY Z DETSTVA. V rodinnom zázemí však Maroš vidí aj korene svojich problémov a problémov ľudí z komunity. „Často sú to rany z detstva. Môj otec bol alkoholik. Nechcem mu nič vyčítať, ja som urobil s mojim synom chybu stokrát horšiu. Je dôležité, aby rodina a manželský vzťah fungoval, aby v ňom boli správne princípy, pravda, odpúšťanie, pokora. U nás to často chýbalo, bolo tam veľa hádok, alkohol a napokon rozvod.“ Najfascinujúcejšie na filozofii komunity Cenakola je, že nejde o žiadnu liečebňu. Práve z niečoho podobného má Maroš frustrujúce zážitky z detstva. „Pamätám si ten šok, keď sme boli pozrieť otca na protialkoholickom liečení. Ležal na posteli vychudnutý a neoholený, v prúžkovanom pyžame. Bola to ťažká rana, niečo veľmi smutné...“

Z Cenakola má však veľkú radosť. Každý mesiac sem za ním chodí i jeho dnes už trinásťročný syn. Zostáva cez víkend a párkrát už bol s ním v komunitnom dome i niekoľko týždňov. „A môj syn? To ti nemôžem ani rozprávať,“ vraví a srší z neho radosť. „Lieťa tu s chalanmi, teší sa, pomôže robiť raňajky...“ Program komunity je obvykle trojročný. „Srdce sa nedá vyliečiť za tri mesiace. Ani po roku, dvoch v komunite som veľa vecí nechápal. Kým to všetko zlé vyhrabeš, dáš na svetlo, pochopíš, oprášiš a akceptuješ, že to tak je, že sa to nedá zmeniť, kým požiadaš o odpustenie a odpustiš - na to treba čas. Aj sestra Elvíra tvrdí, že toto nie je komunita pre drogovú závislosť. Toto je škola života. Nemáme tu veci, ktoré má svet vonku. Ale učíme sa žiť. Modlitbou, prácou, rozhovormi, priateľstvom, odpúšťaním, dávaním sa druhým. Učíme sa, ako nájsť pokoj.“

Vždy je najdôležitejšia rodina. Odpustili mi ešte skôr, ako som ich požiadal kedysi zničený, dnes spokojný Maroš.

**Matej Gašparovič, Pavol Hlubina,
Eduard Žitňanský
Profit, 14.5.2008**

Vatikán: Viera v Boha a v mimozemšťanov sa nevyklučujú

VATIKÁN (REUTERS, mq) - Vedec- ký poradca pápeža Benedikta uviedol, že viera v možnú existenciu vyspelej mimozemskej civilizácie nie je v rozpore s vierou v Boha. „Podľa môjho názoru táto možnosť (života na iných planétach) existuje,“ povedal José Gabriel Funes, 45-ročný jezuitský kňaz, ktorý je šéfom Vatikánskeho observatória.

„Ako môžeme vylúčiť, že život na iných planétach neexistuje?“ rečnícky sa pýtal Funes v rozhovore, ktorý poskytol vatikánskym novinám L'Osservatore Romano. Podľa neho túto možnosť podporuje existencia nespočetného množstva galaxií a slnečných sústav vo vesmíre.

Na otázku, či má na mysli bytosti podobné ľuďom, alebo dokonca vyspelejšie, ako sú ľudia, odpovedal: „Samozrejme, pri takejto veľkosti to nemožno vylúčiť.“ V rozhovore s titulkom Mimozemšťan je môj brat Funes takisto uviedol, že nevidí „konflikt medzi vierou v Boha a v existenciu takýchto bytostí“.

„Tak ako existuje množstvo rôznych tvorov na Zemi, môžu existovať aj iné, inteligentné, bytosti, ktoré stvoril Boh. Nie je to v rozpore s našou vierou, pretože nemôžeme stavať hranice tvorivej slobode Boha. Prečo

by sme nemohli hovoriť o bratoch mimozemšťanoch? Však by boli súčasťou jeho diela.“

Funes, ktorý riadi Vatikánske observatórium južne od Ríma a v americkej Arizone, naznačil možnosť, že ľudská rasa môže byť „zatúlanou ovečkou“ vesmíru. „Môžu existovať bytosti, ktoré ostali v plnom, priateľskom vzťahu so svojim tvorcom.“

Kresťania sa niekedy dostávajú do rozporu s vedcami a napríklad spor medzi kreacionizmom a evolúciou je horúcou témou už niekoľko desaťročí. Inkvizícia zavrhol Galileu v 17. storočí a rehabilitácie sa do čakať až v roku 1992. Podľa Funesa sa vzťah cirkvi a vedy môže zlepšiť, ak by vedci lepšie poznali Bibliu a cirkev držala krok s vedeckým výskumom.

Sám verí, že najlepšou teóriou vzniku vesmíru je teória veľkého tresku. Teda, že vesmír vznikol z drobného kúska extrémne stlačenej, hustej hmoty. Podľa neho však veľký tresk nie je v rozpore s vierou v Boha stvoriteľa. „Boh je stvoriteľ a cítiť tam zmysel tvorivosti. Nie sme deťmi náhody. Verím, že Boh stvoril vesmír a že my nie sme dielom zhody okolností, ale deťmi dobrého otca, ktorý nás miluje,“ povedal Funes.

PRAVDA, 15.5.2008

Listy čitateľov Keď nevychováva rodina, pomôže zákon?

Holokaust a Izrael

Izrael ako samostatný štát vznikol pred 60 rokmi po dohode Američanov a Sovietov ako výsledok 2. svetovej vojny. Holokaust k tomu prispel rozhodujúcou mierou. Išlo prakticky o likvidáciu pre niekoho nepohodlivej židovskej rasy. Šesť miliónov Židov smerovalo transportmi do koncentračných táborov smrti. Slovenský štát ako jediný v Európe aktívne podporoval túto vyhladzovaciu činnosť. Dôkazom bol aktívny postoj vtedajšej Tukovej vlády so súhlasom prezidenta Jozefa Tisa. Nástrojom na realizáciu šovinistických a antisemitských nálad boli Hlinkove gardy. Z pôvodných 90-tisíc slovenských Židov prežilo holokaust iba 18-tisíc, pričom 13-tisíc z nich utieklo po skončení vojny. Rozpáchli

sa do celého sveta, najmä do Izraela. Nájdu sa aj cynici tvrdiaci, že domov sa vrátilo viac Židov, ako ich odišlo v transportoch zo Slovenska. Azda im je tých 72-tisíc mŕtvych málo? Smutným paradoxom je, že aj v 21. storočí na Slovensku prežíva šovinizmus a antisemitizmus v novodobej forme. Verejný postoj arcibiskupa Jána Sokola potvrdzuje, že dokonca medzi predstaviteľmi cirkvi sú stále stúpenci fašistického slovenského štátu. O to viac si treba vážiť ľudí, ktorí zachránili životy mnohých židovských rodín. Pritom riskovali vlastné životy. Nie náhodou je veľa Slovákov, ktorých si Izrael uctieva najvyšším vyznamenaním Spravodlivý medzi národmi.

**Peter Malík, Bratislava
PRAVDA, 15.5.2008**

Čína: Rastie počet obetí

Čína sa obáva, že počet obetí pondelkového zemetrasenia by mohol presiahnuť 50.000. Okrem toho dostáva najľudnatejší štát sveta ďalší úder - vírus, ktorý zabíja malé deti sa dostal už aj do Pekingu.

15 až 20 tisíc mŕtvych a ďalších 25 tisíc stále pod troskami. To je súčasná bilancia po silných otrasoch pôdy v Číne. Táto smutná štatistika má narastať. Najnovšie hrozí nebezpečenstvo, že by sa po otrasoch mohli prelomiť obrovské vodné priehrady. Vláda neustále pokračuje v záchranných prácach.

Wen Ťia-pao, čínsky premiér: „Zapojili sme do nich armádu, polovojenské jednotky a políciu. Celkovo máme v provincii S'-čchuan 100 tisíc mužov.“

Príbuzní nezvestných aj s od-

stupom niekoľkých desiatok hodín stále veria v zázrak.

Obyvatel'ka: „Celá moja rodina pochádza z provincie S'-čchuan. Veľmi sa o nich bojím. Musím sa vrátiť domov a zistiť, čo je s nimi. Nedvíhajú mi telefón.“

Na modlitby za obeť nešťastia dnes vyzval pápež Benedikt XVI.: „Mysľou som s obyvateľmi S'-čchuan a všetkými oblasťami, ktoré postihlo zemetrasenie. Je to nesmierna a nevyčísľiteľná ľudská strata. Prosím Boha o pomoc pri záchrane nezvestných.“

Niektorí v Číne už poukazujú na to, že sa naplňajú predpovede, podľa ktorých čínsky rok v znamení potkana prináša nešťastia spojené s prírodnými katastrofami a epidémiami.

STV, 19:30, 14.5.2008

Na kopci v obci Klin na Orave postavili 9,5-metrovú sochu Krista

Aj na Slovensku už máme veľkú sochu Ježiša Krista, ktorý sa nápadne podobá tej z Ria de Janeiro. Týči sa na kopci v obci Klin na Orave. Meria neuveriteľných 9,5 metra. Niektorí dedinčania toto miesto nazývajú Rio de Klino.

Pokým brazílsky 38-metrový Kristus sa pozerá na niekoľko miliónové Rio de Janeiro, slovenský Kristus zas na Oravskú priehradu, Roháče a dokonca dovidí aj do Poľska.

Jozef Sroka, podnikateľ: „Takúto sochu majú v Riu, vo Francúzsku a v Kline budeme mať my. Alebo už ju máme.“

Peter Danubiak, stolár: „Z internetu sme si zobrali fotku.“

Jozef Sroka, podnikateľ: „Ujal som sa jeho myšlienky a tak som povedal dobre, investujem, zabezpečím materiál, všetko. Chceli sme trošička, aby sme aj presláviли svoju obec.“

Na soche pracovali už od novembra. Vo dvore firmy urobili kovovú konštrukciu, zabetónovali, dali stavebné tvárnice, izolačnú hmotu a potom sa tvarovalo. Sochu Spasiteľa Krista opracovávali motykou aj sekerou.

Peter Danubiak, stolár: „10-11 hodín denne som na tom robil.“

Trochu ich mrzí, že asi 23-tonová socha s podstavcom nemá o čosi viac ako 2,5 metra. Tak by totiž prekonala najväčšiu sochu Slovenska, sovietskeho vojaka.

Jozef Sroka, podnikateľ: „Väčšiu nám nedovolili naše podmienky v našej výrobnéj hale.“

Dedinčania sa už nevedia dočkať, kedy bude vysvätená.

Obyvatel'ka obce: „Máme z toho veľkú radosť.“

Jozef Sroka, podnikateľ: „Na Slovensku sa ešte nenachádza taká socha, iba u nás.“

TV JOJ, 19:30, 14.5.2008

Robotníci pri Jaslovských Bohuniciach údajne videli UFO

Mimozemšťania vraj existujú. Po tom, čo britská armáda zverejnila dokumenty o UFO a potvrdili to aj vedci z Vatikánu, sa o tajomných úkazoch na oblohe začína častejšie hovoriť aj v našich regiónoch. Dôkazom je aj čerstvý prípad z Trnavského kraja.

Skupina robotníkov z Veľkých Kostolian spozorovala zvláštny lietajúci svetelný objekt nad neďalekou atómovou elektrárnou.

Miroslav Karlík, predseda UFO-klubu v Trnave: „Podľa popisu sa jedná o objekt UFO skutočne.“

Anketa:

Opýtaný 1: „Počula som, že to niekde videli.“

Opýtaný 2: „Ja si myslím, že to neexistuje.“

Nad atómkou a okolitými dedinami sa neidentifikovateľné objekty vraj objavujú najčastejšie. A najkurióznější prípad sa stal tu pred dvoma rokmi. UFO vtedy videlo 26 svedkov za asistencie vojenskej stíhačky.

Miroslav Karlík, predseda UFO-klubu v Trnave: „Sme tam pozorovali jednak my, jednak kopa ľudí z okolia.“

Milan Vanga, hovorca OS SR: „V tomto prípade sme však situáciu vyhodnotili ako kryštalizáciu kondenzovaných pár z komínov elektrárne.“

Anketa:

Opýtaný 1: „Ja tomu neverím.“

Slovenské Ozbrojené sily existenciu nadprirodzených telies nad Slovenskom úplne popierajú.

Milan Vanga, hovorca OS SR: „Všetky lietajúce objekty, ktoré sme zachytili doteraz na radaroch našich leteckých prostriedkoch vzdušných síl sa doteraz podarilo objasniť.“

Naopak, niektorí slovenskí cirkevní sa k existencii UFO nestavajú odmietavo.

Jozef Kováčik, hovorca Konferencie biskupov Slovenska: „Ak by k takémuto vedeckému dôkazu prišlo, nie je to nič, čo by malo protirečiť katolíckej dogme.“

Podľa odborníkov na mimozemské civilizácie sa lietajúce telesá objavujú najčastejšie nielen na území Trnavského, ale aj Košického a Prešovského kraja.

STV2, 18:30, 15.5.2008